

A Bibliabeli Verseknék folytatása.

NYtedikbe tehát igaz mondásér

II Kövezik Szent Istvánt szép tanításáért,
 Ő az első Mátyr kegyes Jépusáért,
 'S a' Keresztyénségnek igaz vallásáért.

Nyóltzba Saúl által Hívek üldözését;
 És Samáriába Fülep térítését,

Simon Maguson tett Péter feddödzését,
 Láthadd a' Komornyik Keresztelkedését

Osztán Saúl meg-tér, 's meg-kereszteltetik;
 Gutás Eneás szép testüvé tétetik,
 Péter által Lidda ezzel térítettetik,
 'S Joppé hogy Tábita életre vitetik.

Tizbe Kornéliust Angyal látogattya,
 Joppéból Szent Pétert magához hivatattya.
 El-mégyen látván hogy Isten akarattya,
 Kristus Országába Házát bé-avattya.

Tizenegybe Péter magát ki-mentette,
 Hogy Caezareába ment, mért tselekette,
 Társusból Barnabást Szent Pál bé-vezette
Antiochiába, hól Kristust hirdette.

Kristus követői leg-elöl itt vettek
Keresztyéni nevet, mellyel osztán éltek,
 Majd éhel halokká itt mindenek lettek,
 A' mint Agabustól fokszor ijesztettek.

Tizenkettödikbe Jakab halálának;
 Hérodés által lett Péter fogságának,
 Van Historiája szabadulásának,
 Világból Hérodés rút ki-múlásának.

Tizen-harmadikba Szent Pál és Barnabás;
 Antiochiába hogy térjen 'Sidó 's más

Küldetnek, oda-is hól nints semmi nyomás,
 Páfusba Pál által meg-vakúl Elimás.
 Pál és a' Barnabás tizennegyedikbe;
 Lisztrába szaladnak, és onnan Derbébe,
 Pált bámúlta a' Nép tsudatételébe,
 'S áldozni akartak nékik hevenyébe.
 De így ált Pál ellent ez igyekezetnek,
 Hogy a' ki az első, 's a' termő időnek,
 Istene, azt mondá arra érdemesnek,
 Hogy olly tiszteletet nékie tennének.
 Tizenötödikbe 'Sidók hitetések;
 E' mellett a' Hivek erősitetések,
 Az Apoffoloknak szentséges Gyüllések,
 Pálnak Barnabástól külön lett térések.
 Tizenhatodikba második úttyába
 Van Pál, de nem mehet ekkor Ásiába,
 Látás-által bé-tér Mácedóniába,
 Filippibe annak Anya Várofsába.
 Tizenhetedikbe Thesalónikába,
 Tanít, 's ki-szöktetik onnan Bereába;
 Athénast Tútori ejtették úttyába,
 Hól győzhetetlen vólt disputálásába.
 Tizennyóltzadikba Kórintusba ére
 Aquilával, 's onnan Siriába tére,
 Efezust tanítá Isten Beszédére,
 Hól nagyobb Világ ment Apollós eszére.
 Ott Demeter Ötvös ki képeket tsinált;
 Látván kerefete Pál által jól le-szánt,
 Társaival edgyütt ellene elől ált,
 De szabadulásra itt-is módot talált.
 Ezután tsak hamar még nagyobb rabságba
 Juta Jérusálem Anya Várofsába.

Innen küldtetett-el Caezareába,
Hogy a' 'Sidók ellen lenne bátorságba.
Ottan Felix előtt magát úgy mentette;
Hogy ártatlanságát véle el-hitette,
Házánál a' Krisztust hasznosan hirdette,
De rabságból még-is el-nem eresztette.
Festus ment helyébe Félix Tisztartónak;
Ki-fogva hagyta Pált kedvezvén 'Sidóknak,
Festus meg-beszélte Ágrippa Királynak,
Dolgát, 's mentésére időt ada Pálnak,
Ágrippa halgatván figyelmetességgel;
A' Pál bölts beszédét minden szelidséggel,
Látta hogy nyavalyás él helyes mentséggel,
Szóllott óltalmára nagy egyenességgel.
De mivel Apellált Római Urára
Ültették nyavalyáft a' tenger hátára,
Hól másokkal edgyütt juta nagy próbára,
De itt-is mint igaz meg-maradt tsudára.
Rómába jutván-is tsak ugyan fogoly lett;
De külön edgy vitéz házába tétetett,
A' hól szabadosan tanításokat tett,
'S a' hivektől számos jókaratokat vett.
Innen Galatzia kis Tartományába
Illy Levelet küldé, irván fogságába:
Hogy ne biznának a' tzerémoniába;
Mert tsak a' hit vezet Isten Országába.
Innen irt Levelet ismét, Éfésusba
Hogy a' Választás áll Isten jóvóltába,
Ur, 's Szólga mint járjon el-hivatalába,
Kiki mint öltözzön-fel Lelki hartzába.
Filippiből szegény alamisnát veve;
Mellyet fogságába nagy örömmel eve,

Epafroditus a' követ ebbe leve,
 Kinek-is kezébe ilyen választ teve:
 Szeretet 's Tudomány ti bennetek légyen
 Rólam, 's a' Krisztusról kiki példát végyen,
 Ő-utánna menni, 's szenvedni nem szégyen.
 Ajándéktok Menybe áldozatul mégyen.
Korintusba kettős Leveli mentek;
 'S Apostolságáról bizonyoságot tettek.
 A' hibás szokások ott nagy erőt vettek;
 De intéseire szépen fogytak 's vesztek.
A' Rómaiakhoz írott Levelibe;
 Tizenkét, 's harmadik utóbb Réfzeibe,
 A' Keresztyén embert minden tisztyeibe
 Tanittya, 's jó tükröt téfzen eleibe.
Kolofséba a' mit íra Pál pennája;
 Éfésusi Levél annak a' summája.
 Ne kellyen a' 'Sidó tzerémonijája,
 Angyalt se tiszteljen az Istennek nyája.
Két Levelet küldé Thészalónikába;
 Irván Athénásnak hires Várofsába,
 Túrésre int mindent háborúságába,
 Az Itélletről szól kivált e' munkába.
Timotheushoz-is két Leveli mentek;
 Elsőbben Tanitók Tifzti le-festettek,
 Hittől szakadások meg-jövendöltettek,
 Másodikba ugyan illy dolgok tétettek.
Titusnak-is tsak azt írta-meg krétába,
 Mit Timotheusnak láttz hivatalába,
 Ki tanított abba az Ekklesiába,
 Mely vala Éfésus hires Várofsába.
Filemonnak Szent Pál ezt adá szivére;
 Szókott Onésimus erőtlenségére

Ne nézzen, vegye-fel régi tisztségére,
's úgy vigyázzon reá mint saját vérére.

A' 'Sidók Pál által arra tanítottak;
Hogy csak Hitből léznenek meg-igazítottak,
A' Tzérémoniák Kriftusra mutattak,
's el-jövetelével mind fűstbe hajtottak.

Jakab Apoftolnak Alfeus az Attya,
Mint Kriftusnak olyan vala ábrázattya,
A' Hit gyümöls nélkül holt azt mutogattya,
Kövező gyilkosít kegyefen firattya.

A' mely két Levelet irt Péter pennája;
Jakabéval edgyez annak a' Summája,
Ki végző Világból Néro kereszt-fája,
Melyről a' föld-felé tsügg vala ortzája.

Jánosnak Keresztyén 'Sidósághoz mégyen
Az első Levele, hogy illy intést tégyen:
Hit, és Szent szeretet ti bennetek légyen.
Hogy Lelketek Menybe bölögüláft végyen.

Második Levele ofztán küldettetett
Edgy Uri Afzszonyhoz, kinek ditsértetett
Kegyés dajkasága, 's tartsek jól született
Fijaival edgyütt, arra ferkentetett.

Harmadikba Gájus Szent adakozása
Ditsértetik János által fogadása,
De Diotrefesnek gonosz tsátsogása
Kárhoztatik, 's Hivek ellen támadása.

Júdás az Alfeus másik fija vala;
Hamis Tanítók le-festetnek általa,
Kiket e' Világnak szerelme el-tsala,
Perfiába gyilkos kezek közt meg-hala.

A' titkos Könyv készült Pátmos szigetébe
János által, ki azt írja e' Könyvébe,

Az akkori Hívek Gyülekezetébe,
 Mik fognak történni annak idejébe,
 Edgy szóval, e' földi Isten Országának
 Fatumit írja-le, mint ofztán valának,
 'S a' veszélyek rájók éppen úgy omlának
 Tudtára nékie a' mint adatának.

Jó Tanáts-adás Gellertből.

Edgy Házafulandó edgy öreghez mégyen,
 Tzélyában hogy töle jó tanátsot végyen.
 Apó! kérdi: annak mire kell vigyázni,
 Ki a' Házaftságban nem akar hibázni?
 Fiam! mond az Oreg, nem könnyü fel-lelnem,
 Ezen Kérdésedre mint kelyen felelnem.
 Az ember itt másnak héj bajoson hihet,
 Mert a' jó Tanáts-is könnyen vizre vihet.
 Tsupa testiségből kívánfsz Feleséget?
 Ugy ne nézz egyebet, tsak ortza-szépséget.
 Vagy talám betsüllöd a' nagy jövedelmet
 Inkább, mint a' puha enyelgést 's szerelmet?
 Nézz a' gazdagságra, ne gondoly egyébbel,
 A' leg-több vagyont, ha od' adják vedd-el.
 De tám rangra vagyon nagyobb vágyodásod?
 Ha úgy; e' leszfz tölem tanátsoltatásod:
 Nagy Tisztviselőnek tégy szert Leányára
 Ne nézz semmi egyébb tulajdonságára.
 Vagy, ha még-is Lelked gyönyörködtetésit
 Nézed inkább, mint a' test öfztönözését:
 Edgy elmés és tudós Fejérnépet keress,
 Egyébb tekintetet mindent bátron meg-vefs.

Itt

Itt az Őreg meg-áll 's el-kezd mofolyodni,
Ah! felel az Ifju, nem kell tréfálodni,
Szoly már a' dologhoz kérlek egyenesen,
Ne befzély tovább-is illy tekervényessen.
Tsak azt kérdem: milyen Feleséget végyek,
Hogy véle éltemben mindég bódog légyek,
Shogy bofzfuszág nélkül --- De hát megint nevettz?
Fiam! mond az Őreg ugy edgyet sem vehettz.

Edgy Zojlus K — hoz.

Könnyen tsufolhattsz máft; 's hát magad ugy se ko-
holhattsz,
Tsak fél jóra-való Verfet-is; érted? aló!
Jobb hát hogy halgattsz, és tsak Te magadba do-
nolgattsz,
Mintse piszokba keverj, jobb hogy alomba heverj!

Edgy bizonyos Kérdés.

Edgy dolog, a' mellyen töröm én fejem; erre fe-
lellyen
Szert ha ki erre tehet, 's illy Kalodába lehet.
Ez, mi lehet? kérdem, hogy most tapogattya ha
térdem,
Udvari szókra fakad, tsügve nyakamba - akod.
Majd hamar el-fordúlt vólt. Kedve, reám foga mor-
dúlt.
Dúlt, fúlt és bűgött, átkoza 's farba rugott.
Néha tsalárd szókkal körös - és környül vez azokkal.
Tetteti tsunya magát, szinli gonofz haragát.

Most

Most kis idő mulván, ez - az Ethna' gyehenna ki-
gyúlván,

Tönkre motsokra gyaláz, 's mások előtt meg-aláz
Egyszermind édes, keferü, hü, tsalfa, negédes.

Vig, durczás, szaporán fut, szalad átka forán.
Még-is ez a' nagy baj, hogy sem Vele nem lehet
oh jaj!

Élni, se nálla nélkül — Erre felelly remekül.

A' Kedves Kurirhoz!

Derefs Paripádnak, most ezeket rakom
Hátára; tán leszsz még mázfszor-is abrakom.

A' Feleségem-is, edgy fejer Kenyeret

Küldeue, mivel-hogy Téged igen szeret.

De Paripád magát nagyon mentegeti,

Szabadkozik, hogy ő azt el-nem viheti.

Edgy Sonkát-is hozzád küldeni akartam,

Azt tiszta ruhába, már bé-is takartam. —

De fel-nem vállalta — Tán 'firos szagától,

Idegen: mert félre taszítá orrától. —

Tsúdálkoztam nagyon e' tselekedetén, —

Bámúltam különös maga vifeletén. —

De mingyárt ezembe juta: hogy Böjt vagyon, —

Azért fitorittya orrát olyan nagyon.

Nem-is erőltetém — Hadd járjon békével! —

Kezedhez küldhetém még, jobb szerentsével. —

Elly foká a' Magyar Népek örömére!

'S Anyai nyelvünknek ékefítésére. —

En pedig mig elég, testi Sátoromban

Hüséges Barátod maradok azomban. —

T. T. A* J*